

# Сонце сходило за гуком...

Платон Воронько

Сонце сходило за гуком,  
Ні, не сходило — спливало.  
Простягав до нього руки  
Пишний бук над перевалом.  
А воно на руки — хустку  
З променистого серпанку...  
Як ласкава Ксеня з Хуста —  
Ясинівському Іванку...  
А мені?  
Мені, старому, —  
Все зціляюча "Свалява",  
Тепла злива після грому  
Й Ковпакових рейдів слава.